

[Glistrup.]

for det første, at man ikke var kommet i tilpas god tid. Vi er kommet hele tiden og bestandig med dette forslag, bl. a., da de offentlige budgetter skulle forelægges den 8. september, men som følge af, at hr. Bernhard Baunsgaard og hans forligspartnere havde så mange forslag at behandle, nåede vi ikke at få det frem til afgørelse.

Men det er nu forkert, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at samtlige offentlige budgetter skal korrigeres. Det er den samme fejl, som hr. Stetter begik. Forholdet er det, at der ganske klart står på s. 2 i vore bemærkninger i næstsidste afsnit i 1. spalte, at det hele skal reguleres over statsbudgettet; ikke ét eneste kommunebudget, uanset om hr. Bernhard Baunsgaard kender kommunerne godt eller dårligt, skal ændre så meget som én øre i deres budget.

For statens vedkommende skal der altså ske en korrektion på 4-5 mia kr., og i J. C. Christensens tid ville man jo nok have sagt, at det var grumme mange penge, men nu om dage, hvor vi reviderer finansplan hver anden måned med 3-4 mia kr. — jeg forstår, det denne gang er 5 mia kr., den skal revideres med, fordi der er gået 3 måneder, siden vi sidst har haft skønnet fremme — så turde det ikke være nær så afskrækkende,

Der er jo det ved det, at modsat de finansplaner, som hr. Heinesen præsenterer os for, har fremskridtspartiet ganske klart anvist, hvor besparelserne skal være. Så kan hr. Ømann nok så mange gange have en anden politisk opfattelse og sige: dette er ikke realistisk, men hr. Ømanns tanker er meget mere realistiske. Men hvad angår det dér med at nedsætte de statsansattes løn, må dog dertil føjes, at skatten bliver nedsat endnu mere.

Hr. Karl Nielsen kørte ud med den meget store vandkanon og talte om paradedorslag til skade for folkestyret og den slags fuldstændig overdrevne udtryk.

Hvordan havde det unge socialdemokrati det, da det kæmpede sig frem med sine mærkesager? Masede man ikke på gang efter gang og fremsatte de forslag, som man syntes var rigtige? Så skal vi andre unge partier også have lov til det. Hr. Karl Nielsen ved udmærket, at vi ikke kaster et menneske ud i arbejdsløshed, men tværtimod fjerner den arbejdsløshed, som socialdemokratiet sam-

men med venstre har tilvejebragt her i landet. Ved at gennemføre dette forslag bliver der ikke én eneste mere arbejdsløs, men der bliver 300.000 mere fornuftigt beskæftigede mennesker her i landet. Se, det var en anden tale end hr. Karl Niensens.

Hr. Erhard Jakobsen sagde: ja men kan vi da ikke moderere os og eventuelt tale om et lidt senere tidspunkt og eventuelt også et lidt lavere beløb? Jo, det kan vi godt, og vi er rede til at forhandle om disse ting, sådan at vi bare kommer så lang vej frem, men vi må lave et oplæg for at komme i gang med forhandlingen. Jeg vil gengælde disse forligsmagere fra venstre og socialdemokratiets onde ord med gode ord og sige: her har I nøglen til at løse den kattepine, I befinder jer i i øjeblikket med hensyn til jeres aftale om dyrtidsportionerne. Hvis man gennemfører dette forslag, ikke med tallet 21.000, men med tallet 13.800, så har man givet kompensation for to dyrtidsportioner i marts næste år og én dyrtidsportion september næste år, og så får arbejderne kompensationen løbende, medens priserne stiger. Her har I columbusægget til at klare tingene. Derfor skal man ikke være så ivrig, som man var fra ministerens og hr. Jens Fogeds side til at sige: det her kan vi ikke gå ind på, for det strider imod forlig og aftaler og lignende ting. Det er i virkeligheden udgangspunktet til at løse det, der måske er venstres og socialdemokratiets største og mest påtrængende problem i øjeblikket.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Naturligvis er det korrekt, at jeg siger, at dette forslag er fremsat alt for sent. Jeg kan måske tilføje, for at det kan stå helt klart: et forslag, der berører de kommunale budgetter, må senest fremsættes og vedtages i foråret året forud for det skatteår, man vil forandre for kommunerne. Dette forslag skulle altså have været fremsat og vedtaget senest i foråret, ikke den 8. september; hvis man griber så sent ind, vil man helt oplagt forstyrre enhver fornuftig budgettering i kommunerne. Det er klart, at i det øjeblik man vil til at komme med nye tilskud til kommunerne, må der opstå en række problemer. En kommune, der har budgetteret realistisk, skal have dækket sit behov. Hvad så med en kommune, der har været pessimistisk? Hvad så med en kommune, der har